

Communen. Det er dette Grundlag, hvorpaa hele Indquarteringsvæsenet hviler og som naturligviis ogsaa maa lægges til Grund for den nu tilsigtede Ordning; nu at ville begynde at indføre andre Principer i dette ganske særegne Forhold, vilde vistnok være aldeles uhenfigtsmæssigt. Med Hensyn til Underofficererne har det allerede i Forordningen af 15de November 1816 § 8 været bestemt, at de skulde have Genmandsfenge. For de Menige har det derimod ikke været Reglen, men det er ganske vist, at i de fleste bequarterede Byer, navnlig i saadanne, hvor Indquarteringen er mindre, har Vedkommende af sig selv truffet denne Foranstaltning. Man har tidligere stillet sig paa det samme Grundlag, at der ved Ordningen af denne Sag skulde være Overenskomst mellem Ministeriet og Byerne; men det har viist sig, at man ikke ad denne Vej kom til noget Resultat. Det Spørgsmaal foreligger altsaa nu, om man paa Grund af denne Modstand skal opgive Foranstaltningen, eller gennemføre den; thi der kan efter min Mening fornuftigviis ikke være Tale om at indføre den i de Rjbstæder, som ere villige dertil, og derimod vige tilbage for den Modstand, der paa nogle Steder vides. Jeg troer ikke let, Meningerne ville være deelte om, at Foranstaltningen skal og maa gennemføres saaledes, at den hidtil gjaldende Regel kommer til Anvendelse, kun at det bliver noget dyrere. Reglen maa altsaa blive, at der for enhver Menig forlods erlægges den ældre Betaling, og at Communen, efterat have skaffet Quarteer med Genmandsfenge, giver Regning paa, hvad det koster, hvorefter Meerudgiften fordeles lige mellem Staten og Communen. Derfor er der ogsaa til Gjennemførelsen af denne Lov, for det Tilfælde, at Rigsdagen vedtager den og Hs. Majestæt bifalder den, ansat et Beløb af 10,000 Rbd., som jo forøvrigt er aldeles calculatoriff; thi efter de Dplysninger, der foreligge Ministeriet, er den Betaling, der virkelig gives nu, altsaa endnu mere den Betalings Forøgelse, der vil indtræde, naar denne større Fordring skal fyldestgøres, i allerhøjeste Grad forskjellig i de forskjellige Communer. At knytte Gjennemførelsen af denne Foranstaltning, som den første ærede Taler meente, til et Maximum, troer jeg ikke gaar an.

Den Usikkerhed, der for de forskjellige Communer allerede nu foreligger, idet de nemlig ikke iforveien vide, hvor stor en Garnison der til enhver Tid vil være henlagt der, og altsaa hvor store de Fordringer ere, til hvis Opfyldelse de maae være beredte, bliver derved hverken større eller mindre; det er kun den eventuelle Udgift, der kan blive noget større; men Forholdets Usikkerhed er allerede tilstede, og vil efter de nuværende Armeeforhold ikke kunne fjernes. Forøvrigt er det ganske vist, at man har været opmærksom paa det Ubillige, der vilde ligge i, at Communerne kunde blive overraskede med en meget betydelig Merendgift uden tilstrækkelig Forberedelse; men det ærede Medlem vil ogsaa see af Udcastet, at det netop med Hensyn dertil er, at der er forbeholdt Indvignisministeriet nærmere Bestemmelser, hvorved Siemedet naturligviis er at lempe det efter Billighed. Jeg skal altsaa med disse Ord anbefale Lovudcastet saaledes, som det er forelagt.

Tsberning: Garnisonsstederne kunne, saavidt jeg kan skjønne, ikke være vilkaarlig efter Krigsministerens Forlangende; de ere fastsatte ved Hærplanen, og den maatte som Lov forandres, for at Garnisonsstederne kunde forandres; det vilde heller ikke kunne gaar an, fordi det vilde medføre en uforudset og i sig selv ubillig Byrde. Omfanget af den Forpligtelse, som paa den Maade kan komme til at paahvile den enkelte Garnisonsby, kan ligeledes nogenlunde forudses, og saasnart det Maal, der planmæssig er fastsat, oversrides, saa kommer man til extraordinair Indquartering, som fuldbyrdes efter andre Regler; men det, jeg vil henlede den ærede Ministers Opmærksomhed særdeles paa, er det, at medens Aarhus og Aalborg Byer, hvad Indquarteringsvæsenet angaar, baade have været vanskelige og kostbare at have med at bestille, saa er der andre Byer, der, som det synes, have Tilbøjelighed til at faae Garnison, som f. Ex. Kolding, og naar Landstutteriet der, som jeg haaber, snart vil komme til at høre op, saa skulde man synes, at der i denne By vilde være god Leilighed til at indquartere et Rytterregiment. Der er endvidere Horsens, som flere Gange, saavidt jeg har forstaaet, har yttret det Ønske at faae Gar-